

Usaldus

Usaldus on üks õrnemaid ja kallimaid omadusi. Seda ei saada omandada ostmise läbi ega võita hääletamise abil. Usaldus kasvab aegamööda ja tema eest tuleb hoolitseda juurima andumusega. Me võime teda kergesti ära peletada, ja kui ta kord on kadunud, siis teda jägedasti ei saagi enam tagasi võita. Mõnel maal oleneb isegi riigivalitsus usaldusest.

Meieaegne maailm kannatab mitmesuguste raskuste all, aga siiski üks suuremaid on usaldatava koostötamise puudus. Raubanduse edu ei olene mitte sel määral rahast, kui usaldusest. Sama näeme ka kõikides teistes rahvusvahelistes suhetes. Rahvad kardavad üksteist, sest et ei ole vastastikku usaldust. Sama näeme nii kodus kui isiklikus elus. Kui palju perekonnadõnne on hävinenud sel ainsal põhjusel, et usaldamatus oli ajunud naise või mehe südamesse. Vastastikku usaldamatus on kahtlematalt suurim koduse õnne hävitaja. Ka isiklikus elus tuleb jägedasti pettumus, et ei usaldata üksteist.

Mis on siis rahutustegewa usaldamatuse juurenemise põhjus meie moodsas elus? Jägedasti kuuleme ütlust, et armastuse kadumine on selle põhjus. See vastus on ainult osaliselt õige. Usaldus ei olene mitte suuremal määral armastusest, kui armastus usaldusest. Olgugi, et ei või olla usaldust ilma vastastikuse armastuseta ja avameelse koostöötä, tuleb juur oja usaldamatust siiski ühest teisest allikast. Selle põhjusti võib olla palju, aga praeguse aja usaldamatuse peapõhjus, nii kui mina seda usun, tuleb inimeste meeltesse otse kurjadelt inglitelt. Rahvad ei usalda üksteist otse ilma mingi põhjuseta. Sama võib öelda ka ühiskondlike kohta.

Muidugi on ka teisi, kes, et nende armastus ei olnud küllalt tugev, teiste vigade pärast on kaotanud usalduse. Meie ei tohi anda inimestele põh-

just usalduse kaotamiseks. Nemad peavad meid leidma avameelsetena, kes ei tee mingit ebaõiget toimingut oma seisukoha ja maie kasu pärast. Nad mõnikord küll ei usalda meie otsust, aga nad peavad siiski tundma, et meie südames asub õigus ja meie soovime kõigile kõige paremat. Kui neis see tundmine asub, siis võidutseb usaldus. Kui mõni kogudusevanem, jutlustaja või mõni teine ametnik omab koguduse usalduse, siis ta peab seda püha asja hoolikalt hoidma. Usaldamatus on jägedasti õnnetu elu ja kirjarinnaliku tunnus. Mida suuremeelsem inimene on, seda suurem on ka tema usaldus. Paulus, see suur apostel võis kirjutada, kuigi ta Korintuse koguduse wigu tundis: „Seepärast olen ma rõõmus, et ma kõiges võin teid usaldada.“ 2. Kor. 7, 16. Üksteise usaldamine ja usk Jumalasse kuuluvad ühte; meie ei või omada ühte ilma teiseta.

Usaldus on teatud määral meelusus, harjumuse ja isegi waba waliku tulemus. Meie peame end vastastikusele usaldusele kasvutama. Muidugi tuleb elus olla ettevaatlik ja walvel; aga siiski on parent mõnikord petetud saada, kui alati kahtlustamise õhku sisse hingata. Meie töös peaks ikka enam ja enam vastastikust usaldust arendatama. Koguduseliikmeil tuleb rohkem jutlustajaid usaldada ja jutlustajatel liikmeid. Meil on tõelik põhjus rõõmustada töö edu üle kõiges maailmas. Meie juhid on oma ameteis ustavad ja meie liikmed ning jutlustajad on wagad, tõsised ja ennastohwerdavad. Kuigi meil divisjonis on palju rahwusi, siiski me töötame üheskoos hästi. Tänu tunne waldab südant ja meelt kui näeme, kuidas liikmetes suureneb huwi Jumala töö vastu. Kümniise ja misjoniannete suurenemine tunnistab ikka enam kasvavast usaldusest ja armastusest Jumala töö vastu. Palvetagem südamliku usalduse ja suurema armastuse pärast.

L. S. Christian.

Kuidas saab õndsaks

Enne kui me usust räägime, on vaja teada, mis me usu all mõistame, sest sageli on usu mõiste segatud ja ebaselge. Meie teame, et igavene elu saadakse ainult Jumala armust. Mõned kahtlevad selles Jeesuse vastuse pärast, mis ta andis rikka noormehe küsimusele: „Mis pean ma tegema, et ma igavese elu pärin?“ Eks Jeesuse vastus tähenda siin seda, et sõnakuulmine on tee igavesse ellu? Jumal ei räägi ühe asja üle ükskord nii, ja teinekord teisiti. Lunastamist ei saada ühe osa sõnakuulmise ja teise osa armu läbi. Pauluse sõnad on selged küllalt: „Sest teie olete armust õndsaks saanud... ei mitte tegudest.“ Ew. 2, 8. 9. Raskus seisab ainult pühakirjale õige seletuse leidmises.

Arm on teenimatu Jumala and ja ainus vahend patuse lunastamiseks. Inimene ei või saada oma teenete eest igavest elu, vaid ainult surma. Inimene iseenesest võib ainult patustada, sest ta on loomult patune. Aga patu tulemus on surm, „sest surm on patu palk.“ Room. 6, 23. Kui mõnel inimesel kunagi läheb korda olla sõnakuulelik, siis on see vaid seepärast, et Jumal teemas tegutses ja temale tahte annab.

Kristus on lehvastatud arm. Temas on Jumala arm nähtav. Seepärast laulsid inglidki: „Mu olgu Jumalale kõrges, rahu maa peal ja inimestest hea meel.“ „Jumala armu väga suur rikkus“ ei ole mitte väike varandus. Kui Paulus kirjutas: „Saa siis wahwaks, mu poeg, armus, mis on Kristuses Jeesuses,“ (2. Tim. 2, 1.) siis ta mõtles, et peaksite omama kindla usu jellesse Jumala armusse, mis me pole ära teeninud. Siis võime „minna julgusega armujärje ette.“ Ebr. 4, 16.

Ust tõelises mõttes ei ole mitte lunastamise vahend. Kui see oleks nii, siis oleks „Kristlikul teadusel“ õigus austada usku seepärast, et see on toonud õnnistuse ja lootuse. Nii kui meie mõistame, on ust see, mis meie sees ja ümbruses olewad tõsiasjad nähtavaks teeb, mis aga ei too meile mitte lunastust, sest lunastus on väljaspool meie ulatust. Meie kordame: Ust ei ole mitte lunastamisevahend, aga ust on tee, mille peal me võime omandada lunastuse. Mitte meie teod pole need, mis meile toovad õnnistuse. See on vaid Jumala and, et Kristuse kaudu woolab meie südamesse ja ellu Jumala õnnistus. „Sest teie olete armust õndsaks saanud usu läbi, ja seda mitte teie käest, Jumala and on see.“ Ewef. 2, 8. Me ei või oma õndsust oma usu ega tegude arwele panna, sest meie head teod on ka Jumala and. Nii me ei või kiidelda oma varanduse ega tegudega. Väga sageli tunneme, et meil puuduvad mõlemad.

Ust ei ole mitte selline weendumus, et me ükskõik mida võime soovida kindla lootusega, et see meile antakse. Usul on tugevam alus. Ust on rajatud Jumala kästudele, manitjustele ja tõustele. Meie soovid ei määra ega muuda seda mitte. Usu aluseks ja kindlustuseks on Jumala sõna. Kõik, mis läheb üle Jumala sõna, see pole enam ust, vaid ülbus. Paulja palvetas, et Jumal teda hoiaks selle eest. „Sa ülbete pattude eest hoi oma julast; ärgu need walitsegu mind. Siis ma olen laitmatu ja olen waba paljudest üleastumistest.“ Paul 19, 14.

Aga kuidas tuleb mõista Jeesuse ütlust, et peab pidama käste selleks, et saada taewariiki? Peame siin rõhutama seda, et meie käsupidamine ei ole see wahend, mis toob õndsuse. Kristuse kuulekus käsu vastu, mis on arvestatud meie omaks, on meile lunastamiseks. Aga meile on see arvestatud vaid armust. Sõnakuulmine on lunastamise tingimus. Jumal ajas Aadama ja Eewa paradüüst välja nende sõnakuulmatuse pärast, ja ükski ei saa taewariiki, kes meelega on sõnakuulmata. Minult need, kes peawad Tema käsi, võiwad pääseda elupuu juure. Ilm. 22, 14. Rawimismahend on hoopis midagi muud kui rawimistingimused. Rahetus on tingimus, aga mitte abinõu. Jeesuse kutsele järgmine on tingimus, aga mitte lunastusabinõu, sest kes ei järgi kutsele, seda ei saa päästa. Näiteks, keegi kaupmees kuulutab, et ta müüb 60 krooni eest häid ülikondi, aga ainult neile, kes isiklikult tulewad ostma. 60 krooni, mille eest saab ülikonna, on siin vaid abinõu, aga isiklik ostmine on tingimus. Kui meil armu kolmest iselugusest tegurist — usust, tegudest ja sõnakuulmisest on selge ettekujutus, siis pole meil raske näha, kuidas need kolm tegurit iseliskis ja lunastusplaanis kooskõlastuwad. Aga on ekjitaw, kui kristlane peab abinõud sõrdsjeks eesmärgiga.

Kuigi on tähtis ewangeeliumi uskuda, meeles pidada ja seda mõista kui kooskõlalist terwikut, on ust siiski veel palju rohkem kui ainult see. Ust haarab enesesse kogu lunastusplaani esimesest lootuskireest, südammuutmise, ümberpöörmise ja pühituse läbi kuni lõpliku lunastamise ja ümbermuutmiseni. Tõeline ust ei päästa nii, et lõpuks ollakse pettunud.

Jumalasse uskuda ei tähenda mitte, et me usu me ainult ühte kõrgemat olewust. Seda teewad ka paganad ja paljud kristlased. Weendumus, et on üks olewus, kellele peame aru andma, on süendatud meisse Jumalast. Aga on kujutlusi ja weendumusi, mis on ainult meist enesest. Minus wahend Jumala tundmaõppimiseks on Tema enese

ilmutus. See on avaldatud sõnas, milles Jumal näitab ennast maailmale.

Tõeliku usku Jumalasse on meil ainult nii palju, kui palju me Tema sõna usume. Ainult niisugusest usust on kasu. Seda kirjutab ka apostel Paulus: „Olgu Jumal tõeline, aga iga inimene valelik.“ Ust ütleb Jumala sõna peale jüdamlikult aamen, isegi siis, kui me seda ei mõista. Võib mööduda aastaid, enne kui ma Jumala sõna täielikult mõistan, ja mõnda osa sellest ma ei saa üldgi mõista siin maa peal. Minu ust Jumalasse on minu poolt tunnistuseks, et Tema rohkem teab kui mina, ja et Jumal on selleks liig õiglane, et Ta mind petaks. Kui me Jumala juhtes kahtleme, siis tõstame endid üle Jumala. Kui anname Jumala sõnadele oma seletuse nii, et see kooskõlastub meie mõtetega, siis me püüame õpetada Jumalat, selle asemel et Tema meid õpetaks. Kui tahame mõista Jumala sõna, siis on tingimata vajalik, et me seda usume. Aga et inimesed mitte ei usu seda, mis on Jumala sõnas, seepärast nad käivad ringi mitmesuguste ettekujutustega. „Ust läbi mõistame meie, et maailm Jumala sõna läbi on valmistatud, et see, mis nähtakse, on saanud neist, mis ei nähta.“ Ebr. 11, 3.

Mis mõistame meie Jumala sõnasse uskumise all? Sellega ainult ühes nõus olla, sellest poleks meile ühtki kasu, niisama, kui me ainult usume, et üks Jumal on olemas. Aga kui me võtame pühakirja vastu kui Jumala kuulutuse selleks, et see meid õpetaks ja juhataks igasugustes elu olukordades, siis see näitab, et me tõesti usume Jumala sõna. Igasugune teine uskumise viis on võrdne saatana usule, kes ka usub, aga väriseb.

„Seda üksnes ma tahan teilt teada, kas te jaitte waimu käsu tegudest või usu kuulutamisest? Kes teile müüd waimu andi jagab, ja teeb wägeward teguid teie seas, kas see teeb seda käsu tegudest või usu kuulutamisest?“ Kol. 3, 2. 5. Ustu kuulutamise läbi saadakse waimu. See tähendab, kui kalaatlased kuulsid Pauluse jutlust ewangeliimist, siis nad uskusid ja said waimu. Nii peame meie omandama iga õnnistuse lunastamiseks. Seda tõendab Paulus ettetöötud kirjakohtades. Kui algab nii meie kristlik kogemus, siis muutub ka meie süda. See võib sündida ühe või mitme jutluse mõjul, ehk sõna lugemise läbi, et meie ust mõistab ja võtab vastu Jumala tõde. Uus lootus, uus waimustus ja uued ideaalid täidawad meid. Sühidalt öeldud, meie saame ümberpöörduiks — uuteks loodolewusteks Kristuses Jeesuses. Samal ajal aga ei ole me ise teadlikud, mil line juur muudatus meis toimub.

Kristuse kohtamine Samaaria naisega annab meile hea õpetuse. Samaaria naine kohtas Kristust kui juuda meest, keda ta oli õpetatud wiiskama lapjepõlwest jaadik. Kristus rahustas teda ja võitis tema usalduse seega, et ta temalt midagi palus.

Siis pakkus Jeesus naisele eluwett ja äratas temas igatsuse, kuigi ta weel Jeesust ei mõistnud. Selle järele näitas Jeesus naisele, et ta kõit tema jaladused teab. Seega muutis Ta tema usalduse ujuks. „Isand, ma näen, et Sa oled prohwet.“ Naise kaswaw ust tasandas tee selleks, et Jeesus võis temale avaldada, et ta on Messias, mida ta isegi juutidele ei ütelnud. Rõõmu ja weendumusega tõttas naine linna, oma sõprade juure ja hüüdis: „Tulge, waadake inimest, kes mulle on ütelnud kõit, mis ma olen teinud. Kas see ei ole Kristus?“ Ta oli olnud küll janus, aga ta unustas oma kruusi, wee ja janu, et jutustada teistele, mis ta oli leidnud. Ta isegi oli unustanud selle wee, mis Jeesus talle oli lubanud anda, ja nii palju kui me teame, naine sellest enam ei rääkinud. Aga Jeesus ei olnud seda mitte unustanud, Ta andis naisele juua. Teadmata jõi naine õnnistuse wett lunastuse kaewust, mis sai temas igawese elu allikaks, mis andis temale ja ta sõpradele igawese elu. Kas me ei näe selles kogemuses meie oma kogemust?

Saatan tegutsseb kõige jõuga, et meie usku ja usaldust ja lootust riisuda. Iga kahtlus tõkestab meie usu kaswamist ja juhib meid patusse. Meie ust ei ole täiuslik nii kaua kui see ei ole juurdunud Jumala armusse, mis on Tema waba and.

J. W. W.

Baljud küsivad: „Kuidas ma wõin anda ennast täiesti Jumalale?“ See on teie soow, aga selle teostamiseks ainult oma jõuga olete liig wõimetud ja nõrgad. Teid on wangistanud patused eluviisid ja kahtlemise köidikud. Teie töötused ja ettevõtted on rajatud liiwale. Teil puudub jõud taltsutada oma mõtteid ja himusid. Teie täitmata jäänud lubadused ja töötused on teinud teid enese vastu kahtlejaks ja umbusklikuks. Te olete muutunud araks ja arwate, et Jumal ei võtagi teid enam vastu.

Aga siiski armas hing, ära heida meelt! Opi tundma õiget tahtejõudu. Tahtejõud walitseb inimese loomust. Kõit sinus allub sinu tahtmisele. Tahte on annud Jumal inimestele selleks, et teha wahet õigluse ja ülekohtu wahel. Selle sõu kasutamine oleneb sinust. Sa ise ei või muuta oma südant. Sa ei või oma loomusega armastada Jumalat, aga ja võid Jumalat teenida kui sa tahad. Selle läbi saab kõit sinu loomus alluwaks Kristuse tahtmisele ja waimule. Siis su armastus ja süda on Temaga ühenduses.

Siis, kui Sa otsustad ja teostad oma soowi, ja sinu tahe allub täiesti Kristuse tahtmisele, võib su elus tulla täielik muudatus. Siis ja ühendad ennast jõuga, mis käib üle kõige walituse ja wäe. Siis sa saad ülewalt jõudu kindlaks jääda ja sul on wõimalik elada uut elu. — „Tee Kristuse juure.“

Ehitagem kaljule!

„Igaüks, kes minu sõnu kuulab ja teeb nende järele, teda pean mina ühe mõistliku mehe sarnaseks, kes on oma koja kalju peale ehitanud.“ Matt. 7, 24.

„Sest teist alust ei võdi keegi panna kui see, mis juba on pandud, see on Jeesus Kristus. Aga kui keegi sellele alusele ehitab hoone kullast, hõbedast, kalliskividest, puust, heintest, õlest, siis saab igaühe töö avalikuks; sest selle päeva teeb selgeks Issanda päev, sest see saab tules ilmsiks, ja tuli ise katsub läbi igaühe töö, misjagune see on.“ 1. Kor. 3, 11—13.

Mäejuutluses peituv manitsus kõlab meile ülesäratava afordina. Mitte meie sõnad, vaid teod otsustavad meie saatus. Kes Jeesuse meeluses tegutses, see sarnaneb mehele, kes oma koja on kaljule ehitanud. Teda ei suuda hävitada ükski torm. Kes aga ainult sõnadega rahule jääb, selle ehitus variseb kokku.

Ka Paulus joonistab meile siin pildi ehitustööst. Ta mõtleb siin töötamist seoses Jumala riigiga. Ta näitab selle ehitamisega meie igapäevase elule. „Et teie tea, et olete Jumala tempel ja et Jumala Waim elab teie sees?“ Ta näitab, et on tähtis, et me ehitaksime õigele alusele. Me võime kas igawiku jaoks ehitada või kulutada oma jõu väärtuseta tegevusega. See tõesti sunnib meid järele mõtlema ja ennast läbi katsuma. „Sest teist alust ei võdi ükski seada.“ See on tõsi. See äratundmine peab olema meie kindel omadus. Meie võime vaadelda nii mineviku kui praegusa aja mitmesuguseid usundeid — ainus kindel alus, millele võib ehitada, on Jeesus Kristus. Püüd temas ainult mõnda suurwaimu näha ei suuda meid aidata tungida Jumala sügavustesse. Me peame olema veendunud, et Kristus on Jumala Poeg. Selle tunnustuse alusele me tahame ehitada. Sellega me seisame igawisel nurgakivil.

Aga mida me ehitame? Paulus nimetab heaks ehitusmaterjaliks kulda, hõbedat, kalliskive; wähemväärtuslikeks: puu, heinad, õled.

Õige ehitusmaterjal.

Õiget usku wõrreldakse kullaga. „Et teie usk, kui see saab läbi katjutud, peab leitama palju ülem õlewat, kui kuld, mis kaob, ja siiski tules läbi katjutakse, kiituseks ja auks ja austamiseks, kui Jeesus Kristus ilmub.“ 1. Peetr. 1, 7. Kannatajale Siobile andis Eliwas nõu kõigewägewamat oma kullaks wõtta. (Siob 22, 25.) Ka wiimase kogudusele, kes end rikkaks peab, öeldakse: „Ma annan sulle nõu, et sa mu käest ostad kulda, mis tules on läbi katjutud.“ 1. Tim. 3, 18. Uskudes Jeesusse me ehitame temale kui ära proovi-

tud kaljule. Meie ei looda inimestele ega ole neist äraolenenud. Lapielikus usalduses me asetame endid Tema kättesse. Ükski asi ei hirmuta meid. Meil on täielik usaldus, et tema kõik hästi teeb ja et meile ei saa midagi waks ilma tema tahtmata.

Kristusele, sellele ainjale kindlale alusele, ehitada hõbedat tähendab uskuda puhas Jumala Sõna. „Jehooma kõned on puhtad kõned, kui selgeks sulatatud hõbe saeje poti sees, mis seitsse korda ära sulatatud.“ Paul 12, 7. „Sest kui ja märkuse poole hiiud ja mõistusele annad oma häält kuulda, kui ja seda otšid kui hõbedat ja seda üles otšid kui maha pandud warandusi, siis saad sina Jehooma kartust mõista ja leiad Jumala tundmise.“ Ilma Jumala ilmutuseta tema Sõnas meie usk ei saa olla täiuslik. On wõimatu Kristuse peale ehitada ja piibel kõrwale heita. See on hoolimata küsimustest, mis meil hoolsa uurimise juures wõiwad tõusta, imeline raamat. Tema wägi oli ja on maailma kõigutaw. Ja see ongi tähtis, et meie temas peituvat lootuse ja piiblituse wäge oma elus tunneme. Minult piibli õpetuse õigeks tunnustamisest ei ole weel küll. See kõik võib jääda wälispidiseks. Peatahtlus on tõe läbielamisel.

Ja kui meie kalliskive oma ehituse juures tarwitame, siis maksab ka meile Jumala töötus: „Oh ja wilets ja kangest tuulest wintjutatu; ja trööstimata! Waata ma tahan su kiwid ilusasti seada, ja sawiiri kive su aluseks panna. Ja tahan su aknad teha kristallist ja su wärawaid kalleist hiilgawast kividest ja kõik su rajad armjast kividest. Ja kõik su lapjed peawad Jehoomast õpetatud olema ja su laste rahu peab suur olema.“ Jees. 54, 11—13.

S ä w i n e w e h i t u s .

Seni me waatlesime tulekindlaid ehitusaineid. Mida meil tuleks mõista puu, heinte ja õlgede all? Need kõik on wäheie wäärtusega ja hukkuvad kiirelt. Puudega tehakse tuld. Piiblis wõrreldakse aga seda keelepüksimisega. „Kus ei ole puid, seal kustub tuli ära; nõnda ka kus ei ole keelepüksjat, seal jääb riid soiku. Nõnda kui kustutatud söed elawate süte juures ja puud tule juures, nõnda on riiakas mees riidu fihutamaks.“ Op. 1. 26, 20, 21. Jumala tahtmine on, et tema rahwas elaks üksmeeles ja armastuses, kuid siiski on kurb tõsiasi, et koguduses on alati olnud tülitsejaid ja rahulolematuid. Juba esimeses kristlikus koguduses oli niisugustega tegemist. Waata 1. Tim. 5, 13; Suuda 11.

Seinad — mida võib neist ehitada? Pühakiri kujutab heinte läbi kaduvust. „Kõik liha on kui rohi ja kõik tema iludus kui dieke wälja peal. Rohi kuivab ära, dieke närtsub ära, kui Jehoowa Waim ta peale puhub; rahwas on tõesti rohi. Rohi kuivab ära, dieke närtsub ära, ja meie Jumala sõna jääb igawesti seisma.“ Jees. 40, 6—8.

Inimene on kaduw, aga Jumala sõna jääb igawesti. Meie ei wõi mitte sellega rahulduda, et oleme inimesed; me peame saama Jumala lasteks, kes on sündinud tema igawesest sõnast. Kõik muu ei jää läbitatsumise päewal seisma. Nõnda kui alguses Jumala sõna kutsus esile tõelikke asju, nõnda peab Jumala sõna ka meid uueks looma. Muudu jääb meie elu õitsewa lillesepe sarnajeks kaduwaks unelmaks, millele järgneb kestew uni.

Ja lõpuks: „Kelle juures on minu sõna, see rääkigu minu sõna tões; mis õlgedel on tegemist puhta wiljaga.“ Jer. 23, 28. Nõnda kui wili on toiduks ihule, nõnda ka Jumala sõna on toiduks hingele. Õlgedega ei wõi nälgja kustutada ega inimliku õpetusega ühtegi hinge õnnistusele juhutada. Õled — milline häwinemist tähendaw tühi kõne! „Teie saate käima peale kuluga (kuivanud rohi) ja toote õlgi ilma!“, pidid kord miinewikus patused ja wastupanijad kuulma Jumala suust. Siis nad küüsid enestelt: „Kes meist wõib elada ärapäletawa tule juures? Kes meist wõib

elada igawese tuleleegi juures?“ Wastus on: „Kes õiguses käib, ja räägib õigeid asju, . . . kes oma sõrwad kinni sulgeb, . . . ja paneb oma filmad kinni, et ta kurja peale ei waata.“ Jees. 33.

Ehitame dieti!

Ehitame siin enestele nii oma isikliku elu kui ka üldtöö juhtes ikka ja jälle küsimuse: Millest me püüame ehitada igawesele alusele usukoone, kas ehtsast usukullast ja puhta Jumala Sõna hõbedast, wõi enesearmastuse rahulolemata meelest, kaduvust kujutawast heintest ja tühjast inimõpetuse kõnedest.

Apostli ütlust tajust ilma jääwa, kuid siiski ära pääsewa ehitaja kohta wõib küll teiste juures ja mitte oma iseloomu kallal töötamist mõista. Ja kui kahetsemiswäärne on isegi selle wäljawaate juures alawäärtuslik töö! Apostel on küllalt alandlik, et ta ise ei tee otsust selle kohta, waid jätab kõik kohtumõistja Jumala hoole. Meie kõik seisame siin enda läbitatsumise küsimuse ees. Ja me wõime kindlasti öelda: „Mida me ise ei ole suutnud omandada, seda me waewalt suudame teiste juures korda saata. Mida põhjalikum meie eneste õnnistusekogemus on, seda mõjuwam ja wiljakam on mõju, mis kas teadlikult wõi teadmatult meist wälja läheb.

Aukartus Jumala kojas

Wäljawõtteid „Tunnistustest“.

„Aukartus, mis näis puuduwat noormehel, kes Eliiat pilkas, on asi, mida peaks hoollega arendatama. Igale lapsele tuleks õpetada aukartust Jumala wastu. Kunagi ei peaks Tema nimest räägitama fergelt wõi mõtlematult. Inglid, rääkides sellest, katawad oma näo. Millise aukartusega peaksime meie, langenud ja patused, seda nime oma huulile wõtma!“

„Aukartust peaks õpetatama ka Jumala esindajatele — jutlustajatele, õpetajatele ja wanematele, kes on seatud rääkima ja teotsema Tema asemel. Tunnustades neid me austame Jumalat.“ („Prophets and Kings“, lhf. 236—237.)

„Õiget austust Jumala wastu sisen dab arusaamine Tema lõputust juurusest ja Tema lähedusest. Selle tunnetusega Mägematust peaks iga süda olema mõjutatud. Walwetamise koht ja aeg on pühad, sest Jumal on seal. Ja kui me wäljendame aukartust oma käitumisega, siis süweneb meie tunne. „Püha ja kardetaw on Tema nimi,“ hüüab laulja.

„Oleks wäga soowitaw nii noorele kui wanale mõelda neile Pühakirja sõnadele, mis näita-

wad kuidas Jumala lähedust omawaid kohti tuleb austada.

„Wõta oma kingad jalast,“ käskis Ta Mooset põlewa pöösa juures, „sest koht, kus sa seisad, on püha maa.“ Jakob hüüdis, pärast seda kui ta oli näinud unenägu inglitest: „Jehoowa on siin paigas; ja mina ei teadnud seda. . . Siin ei ole muud kui Jumala koda, taewa wäraw!“ („Prophets and Kings“, lhf. 48—49.)

**

„Mandus ja aukartus peaks iseloomustama nende käitumist, kes tulewad Jumala lähedusse. Jeesuse nime läbi me wõime tulla Tema ette kindlusega, aga me ei tohi läheneda Talle oma julgusega, nagu oleks Tema meiega samal tasemel. On mõningaid, kes pöörduwad suure, kõitwõimsa ja püha Jumala poole, kes elab lähenematus walguses, nagu kõnetaks nad kedagi omaarnast wõi isegi madalamat. Leidub niisuguseid, kes käituwad selliselt, et nad seda ei teeks ühegi maapealse walitseja wastuwõtutoas. Need inimesed peaksid meenutama, et nad on Selle palge ees, seda jera wimid austawad, Selle ees, sellega rääkides inglid katawad oma näod. Jumalat tuleb kõrgesti austada; kõik, kes tõeliselt tunnetwad Tema lähedust,

kummarduvad alanduses Tema ees, ja nagu Jakob nähes nägemust, nad hüüavad: „Kui karde-taw on see paik! Siin ei ole muud kui Jumala koda ja taewa wäraw!“ („Patriachs and Prop-hets“.)

„Egas kristlikus kodus peaks Jumalat austata hommitu- ja õhtupalwustega. Lapsi tuleb õpetada lugu pidama ja austama palwetundi. Kristlike wanemate kohus on igal hommitul ja õhtul luua palwega ja tõlise usuga wari oma laste ümber.“ („Counsels to Teachers“, lht. 11.)

**

„Kui palwetajad ilmuvad koosoleku paika, nad peaksid olema mõistlikud, minnes waikselt oma istmele. Kui ruumis leidub ahi, pole sugugi kena jelle ümber koguneda lohakal ja hooletul wiisil. Üldine rääkimine ja sõhstamine ning naermine peaks olema keelatud nii enne kui pärast jumalateenistust. Võlew ja aktiivne pühadus peaks olema iseloomustaw Jumala kummardatajale.

„Kui kellelgi tuleb oodata mõned minutid enne koosoleku algust, tehku ta jeda tõeliku pühenduse waimus waikse mõtlemisega, pöördudes oma südames Jumala poole palwega, et jumalateenistus oleks eriliselt kasulik tema oma südamele ja kutsuks esile muutust-hinges. Nad peaksid meenutama, et taewalikud saadikud on helles kojast. Me kõik kaotame palju ühendusest Jumalaga oma püsimatuse läbi ja mitte ergutades palwuse momente. Wäga sageli osutub tarwilikuks elustada waimset olukorda ja tõmmata oma südamele lähemale Diguuse Väikest. Kui inimesed tules Jumala kotta omawad südames tõeliku aukartuse Jumala vastu ja peawad meeles, et nad on Tema läheduses, siis leiaks aset magus andumus palwes. Riijugune jutlemine ja rääkimine, mis on patuta igapäewastes toimingutes, ei tohiks olla lubatud kohas, kus Jumalat kummardatakse. Mõistus peaks olema walmistatud kuulama Jumala sõna, et tal oleks wajalik wäärifus ja mõjutaks südant tarwilikul määral.“ („Testimonies“, 5., lht. 492.)

**

„Kui peetakse jutlust, te peaksite meeles pidama, wennad, et te kuulate Jumala sõna Tema walituid julase juu läbi. Kuula tähelepanelikult. Ära maga mitte ühelgi momendil, sest jelle une läbi ja wõid kaotada just need sõnad, mis sa wajasid kõige enam, sõnad, mille wastuwõtmise läbi ja hoiduksid astumast walele rajale. Saatan ja tema inglid on alatafa ametis loiu mõistuse walmistamisega, nii et jääks kuulamata hoiatused ja manitsused; wõi, et kui neid kuuldas, nad ei awaldaks mingit mõju südamele ega paranda elu. Mõnikord wäike laps tõmbab kuulajate tähelepanu enesele, nii et wäärtuslikud seemned ei lange mitte heale maale ega kannu wilja. Mõnikord noored mehed ja naised omawad nii wähe aukartust Jumala kojast, et nad wahet pidamata jutlewad üks-

teisega teenistuse ajal. Kui nad näeksid Jumala inglaid märkimas üles nende tegusid, nad täitussid häbi- ja kartusetundega iseenele vastu. Jumal tahab tähelepanelikke kuulajaid. Saatan küll was umbrohtu, siis kui inimesed magasid.“

„Kui tehakse tänupalwet, siis kõik peaksid olema waiksed nagu kartes kaotada rahu Jumalaga. Kõik wäljugu ilma trüginata ja kõwasti rääkimata tundes, et nad on Jumala läheduses, et Tema film walwab neid ja et nad peawad toimima nii, nagu oleksid nad Tema nähtawas läheduses. Soitudagu seisemisest wahelkäikudes, et juttu ajada, ja läbipääsu julgemisest, nõnda et teised ei saa möönduda. Kiriku wõi palwela piires tuleks käituda aukartusega. Ta ei peaks olema kohtamise paigaks wanade sõpradega ega ilmlikkude asjade korraldamise kohaks. Need peaksid jääma wäljaspoole kirikut. Jumal ja inglid jääwad austusest ilma mõnes kohas esinewa hooletu, segawa naeru ja jalgade hõõrumise tõttu.“

„Wennad, tõstke oma laste kristluse tasest nende mõistuses; aidake neid põimida Jeesust oma ellu; õpetage neid tundma sügawaimat aukartust Jumala koja vastu ja näidake neile, et kui nad astuwad Jumala kotta, nad peawad olema pehmen-datud südamega ja immutatud järgmisest mõtteist: „Jumal on siin; see on tema maja. Mul peawad olema puhtad ja pühad mõtted. Mul ei tohi olla mingit uhkust, kadedust, põlgust, wiha, kurja kahtlustust ega pettust südames; sest ma ilmun Jumala püha palge ette. See on koht, kus Jumal kohtab oma rahwaga ja õnnistab teda. Kõrge ja Püha, kes elab igawikus, waatab minu peale, otsib mu südant ja loeb sealt minu elu.“

„Mul on tihti walus waadata, kui ma astun Jumala kotta, kuidas mehed ja naised on korralt rõiwastatud. Kui südame ja iseloomu järgi wõiks õhustada wälimuse üle, siis nendel poleks midagi taewalikku. Neil pole mingit aimu korralt ega peenest käitumisest, mis Jumal nõuab neilt, kes tulewad Tema ette Teda kummardama. Millise mulje jätawad need asjad noorsoole, kes on wäga terawad waatluses ja järelduste tegemises?“

„Paljude peades pole Jumala kojaga seoses jugugi pühamad mõtted, kui mõnes päris tavalises paigas. Mõned astuwad jumalateenistuse paika müts peas ja määrdunud rõiwastes. Need ei taipa, et nad kohtawad siin Jumala ja Tema inglitega. Peaks esinema filmapaistew muutus selles asjas kõigis kogudustes. Jutlustajad ise wajasid oma ideede kõrgendamist, et nad omaksid peenema mõiste mainitud asjust. See on osa tööst, mis kahjuks hooletusse jäetud. Aukartuseta meeluse, riietuse, käitumise ning pühitsemata meele tõttu Jumal tihti on pöörnud oma näo ära nendelt, kes on kogunenud Tema kummardamiseks.“ („Testimonies“, 5, lht. 493—499.)

Läkitus meie rahvale

Bõhja-Euroopa diviisjoni nõukogu istungil, detsembris 1938, otsustati saata meie usklikete üle kogu diviisjoni järgmine läkitus liitude ajakirjade kaudu:

Oma nõupidamiskoosolekult Watfordis Inglismaal me saadame teile wennalikke terwitusi ja soovime teile Jumala õnnistusi, mida ta on rikkalikult jaganud ka meile siin istungil.

Uuesti me rõõmustame teie tahtlikkuse ja tuliduse üle lõikustänu-töös, mille tagajärjeks oli nii kiire ja täielik edu. Teie julgustate meid suuresti meie määratute ülesannete täitmisel. Kõikvõimja Jumala ja tema tahtliku rahva juures pole midagi võimatut.

Te teate, et me soovime väga, et meile ojutuks võimalikuks teha edusamme pärismaalaste ewangelistide paremas ettevalmistuses Afrika misjonipõldudel. Te rõõmustate kuuldes, et General Konverentsilt võimaldati meile 10.000 dollarit selleks otstarbeks. Me astume otsukohe samme vajaliku abi saamiseks nii Iida kui Vääne-Aafrikasse.

Kolm välismisjonäri olid meie juures need nõupidamispäevad ja rõõmustasid meid oma aruannetega. Meie oleme otsustanud astuda otsukohe samme, et alata tööd vähemalt ühel ootaval maal, millest on räägitud hiljutistel aastatel.

Meie ühineme Bõhja-Ameerika wendadega ettevõttes, et korraldada koguduseliikmete väljajõuetamist piiblitööliseks ja abijutustajateks. Nennad on seadnud selle aasta eesmärgiks 1000 kõnet, mis kõik oleksid peetud koguduseliikmete poolt. Meie ootas diviisjonis loodame pidada vähemalt 150 kõnet. Iikka enam meie südamed pöörduvad teie poole. Me kavatseme varustada kõiki kogudusi vajaliku juhatusjega, ja loodame, et Jumala õnnistuste läbi mainitud wägew ülemaailmaline Jumala riigi kuulutamise rünnak saavutab suuri tulemusi.

Ujamärgid on selgemad ja filmatorikavamad kui kunagi varem oma pühalikus hoiatuses, et kõige olemasolewa lõpp on käega katsutaw.

Kui wend M. N. Campbell hingamispäewa hommikul uuesti meele tuletas Issanda tähendamissõna kümnest neitsist, siis näis Jumala Waim

mõjutawat iga südant nagu oleks juba tulnud aeg, millal kõlab keisröö hüüd: „Waata, peigmees tuleb, minge temale vastu.“ Meie pühendasime endid uuesti oma ülesandeile ja ühendatult otsisime Issandat, kõige waimse jõu allikat, et meie lambid oleksid täidetud õliga, ja me palusime teie eest, et kuulutus, mis liigutas meid endid, kõneleks samuti ka teie vastu.

Meie rõõmustusime General Konverentsi wendade M. N. Campbell'i ja A. W. Petersen'i abi üle. Wiimane oli teel Bõuna-Aafrika diviisjoni ja weetis meiega mõningad päevad, mis olid täis awitawat nõuannet, eriti töö juhtes, mis tehakse noorsooga ja ka noorsoo heaks.

Olgu Jumala rikkalik õnnistus teie kõikidega teie kogudustes. Teid ja meid kutsutakse üles ühte hoidma, et pidada usu ja waimu ühtlust rahu jide-meis, et seista kuradi salakavaluste vastu, olla kindlad ja liigutamatud, alati tegevuses Issanda töös. Meie töö Issandas pole iialgi asjata. Tema, keda me armastame ja püüame teenida, ilmub warsti taewa pilwedel. Meie tõsine ja siiras palwe on, et teid ühes meiega leitaks walwajatena ja walmis Meistri tulekul.

Õndsas lootuses, teie wennad

Bõhja-Euroopa diviisjoni nõukogus.

Meie erilisi tähtpäevi.

- Märts 4.—11. Noorte pühendusnädal.
- Aprill 8. Suurnädala alguspäew.
- Aprill 8.—15. Suurnädal.
- Mai 6.—13. Ohwrinädal.
- Juuni 3. Kristliku hariduse päew.
- Juuli 1. Kristliku misjoni päew.
- August 26. Kõikustänu töö alguspäew.
- Oktoober 7. Wutwabaduse päew.
- November 4. Kirjandusewangelisatfiooni päew.
- Detsember 2.—9. Walwenädal.

TÄNUAVALDUS.

Tänan kõiki kaastöölisi, sõpru ja noori, kes minu puubeli puhul mind rõõmustasid kingitustega, õnnesoovidega ja lauludega.

L. Hallang.

Siibliuurimise kursused

Siljuti korraldati kursused kolmes koguduses: Tallinnas, Tartus ja Narvas. Kurjuste mõte on ergutada iga usklikku suuremale sijemisjoni tööle, pidama piiblitunde, lühikesi kõneid seeriaid omas piirkonnas ja mõitma hingesid Kristusele. Samuti rõhutati noil kursustel suuremat heategevustööd Tabiita grupi ja muu kaudu. Need kursused olid aga eriti jelleks, et liikmeid üles kutsuda teatawasse siibliuurimise klassi, milline kool kestab 13 nädalat. Neid kooli on kawatus ajutada igas koguduses. Kooli lõpul tulewad jellekohased katsed ja siis lõpetanud saawad jellekohase tunnistuse. Selle järele tulewad hiljem abijutlustajatele uued kursused, kuhu eriti wennad on soowitatud osa wõtma, kes siis teeks kuulutustööd oma wabal ajal. Mõnda läheb prohwetikuulutus täide, mida Jeesus ütles: „Remad peatwad kõik olema Jumalast õpetatud“. (Joh. 6, 45.) „Teie peate Püha Waimu wäe saama, kes teie peale saab tulema, ja peate minu tunnistajad olema“. (Mp. teg. 1, 8.) „Siis käisid ärapiillutatud mööda maad ja kuulutasid armuõpetuse sõna.“ (Mp. teg. 8, 4.)

Sedasama ütles prohweti kuulutamise waim: „Peale meie koolide peab ka kogudus jääma üheks haridusekeskpunktiks. Selle liikmeid peab wälja arendatama kõlwulisteks töölisteks...“ („Testimonies“, 9, lhf. 140.)

„Sakatu kõik, kes töde usutwad, töötama. Tehke jeda tööd, mis teie ees kõige lähemal on... Kui koguduseliikmed üles ärtawad ja jaadawad korda jelle töö, mida nad wõiwad, ja igauks näeb ära, kui palju ta wõib korda saata, et wõita hingesid Jeesusele, siis saame näha, et paljud lahkuwad jaatana riidadeist ja tulewad Kristuse lipu alla.“ („Testimonies“, 8., lhf. 246.)

„Dö nägemuses esitati mulle üks suur uuen-
dusliikumine Jumala rahwa hulgas. Paljud liit-
sid ja tänasid Jumalat. Saigeid tehti terweks ja
teisi imetegusid sündis... Sadandeid ja tuhan-
deid nähti käiwat perekondades Jumala Sõna se-
letamas.“ („Testimonies“, 9., lhf. 126.)

„Äksti ei tohi oodata tegewusetult Püha Wai-
muga ristimisist. Jumala Waim on abiks Issan-
da teenistuseks. Kui koguduseliikmed lähewad
wälja Jumala käsu peale, tuleb Waim, et anda
kõlwulijust ja jõudu.“ („Review and Herald“, 21.
juul. 1896.)

„Kui kogudused jääwad elawateks, tegewateks
kogudusteks, siis antakse Püha Waimu wastujena
nende tõsistele palwetele... Siis awatakse taewa
luugid ja hiline wihm langeb jõgedena.“ (Seal-
samas, 25. weebr. 1890.)

Neist tunnistustest nähtub, et Jumala kogu-

dujel on üks suur töö weel ees, millest iga liige
osa wõtab. Siis tuleb hiline wihm ja jelle
järele lõpetatakse töö Põhuse-Islanda abil.

Ülalmainitud kursused tahawad kaasa aidata
iga liiget piiblitööle ja eriti wendi abijutlustajaks.
Ameerikas ja mujal on abijutlustajate töö läbi
sajad hinged Kristusele wõidetud. Ameerika
Ühendriiges otsustati tänawu pidada vähemalt
1000 awalikku kõnet abijutlustajate läbi. Põhja-
Euroopa divisjoni nõukogu otsustas pidada meie
divisjonis vähemalt 150 jellist kõnet. Need kõ-
ned pole mitte mõeldud wäikeste palwetundide ja
sõnawõttude näol hingamispäewadel, mida pea-
aegu igas koguduses juhtiwad ametnikud teewad,
waid need kõned on kawakindlad kõned wõõrale
rahwale, ja nendeks koosolekuteks annab luba ja
juhtwõõre liidu esimees. Meil pole weel jelliseid
koosolekuid peetud, aga loodame, et kui on tehtud
wastawad eeltööd, siis seame ka piiblitöölisi ja
abijutlustajaid. Teistes kogudustes on sageli
näha, et liikmed jutlustawad ja teewad abijutlus-
taja tööd. See töö peab suurenema igas meie ko-
guduses, nii kui lugesime tunnistustest. Jumal
aidaku meid jelleks!

Ülal mainitud kursused olid õnnistatud päe-
wad neis kolmes koguduses. Divisjonist oli abiks
tulnud wend G. E. Nord, kelle waimustawad kõ-
ned ja juhatused olid suureks kasuks. Samuti tee-
nis liidu sijemisjoni juht wend W. Suwe hoolega
kurjustel. Ta korraldas peale üldkursuse weel
erikursuse neile osawõtjatele, kes olid tulnud kau-
gemalt maalt ja naaberfogudustest. Noil erikur-
sustel ta õpetas neid koostama kõneteemasid, esi-
nema kõnega ja tööd kokku wõtma. Osawõtjad
olid waimustatud ja said osa jellest soojusest ja tu-
lest, mida wend Suwe esile tõi omas töös.

Kurjuste lõpul korraldati klass, mille töö ke-
stab 13 nädalat. Tallinnas kirjutasid klassi 65,
Tartus 75 liiget. Juba töötawad need klassid.
Õpperaamatuid on: 1) „Adwentkoguduse aja-
lugu“, 2) 28 õppetükki põhitõdede üle, 3) „Õskus
pidada piiblitunde“. Need raamatud on kõik saada
liidust. Me soowitame ka üksikult seiswale liik-
meile neid tellida ja omaette õppida. Igas kogu-
duses igal liikmel peaks olema see õppematerjal.
Need 28 teemat on ka nii hästi korraldatud, et
neid wõib lewitada kaasinimestele, sest nad on hin-
nalt odawad.

Soowin kõigest südamest, et see suur töö, mis
on nüüd pandud käitu, täidaks oma õilsa ees-
märgi ja aitaks wiimast kuulutust lewitada ning
walmistaks nii meid endid kui neid, kelle juures
töötame, Jeesuse tulekuks.

Ed. Mägi.

Läkitus abijutlustajale

Kolme-ingli-kuulutuse kuulutamisel laub mere ees hiigel võimaluste väli. Wajadused on nii suuremad, aeg nii tõsine, et ühinda jutlustajate ja ewangelistide pingutustega ei jõua me lõpetada tööd; ent meie kaswawa ja pühitsetud liikmeskonna kaasabil võime astuda vastu vajadustele. On tõesti imelik, mis teeb Jumal meeste ja naiste läbi, kes on tahtlikud jaama alandlikkudeks tööriistadeks Jumala käes, et kuulutada tõe kuulutust. Me näeme seda praegu Ameerikas. Samuti on see töö lewinemas Euroopas, Kesk-Ameerikas, Aafrikas, Aasias, Hiinas ja mere saartel. See on walju hüüde ajastu, aeg, kus terve kogudus on kutsutud ühijesse töösse, kus iga usklik peab tundma isikliku wastutust tõe kuulutamisel.

Ma tunnen, et õnnistused tulewad tööle just selle kaswawa tööliste hulga läbi, keda nimetame abijutlustajateks. Minu lühikese kirjutuse eesmärgiks on jaata terwetusi jellele ennatjalgawale hulgale ja kõrgelt hinnata head tööd, mida nad

teewad. See töö on otjene Jumala toetuste täitmine wiimsetel päewadel. Jumala ümmardaja on öelnud, et „tõe walgus peab minema köididesse pimedatesse maakohdadesse palju lühema ajaga, kui paljud arwawad olewat võimalik.“ — General Conference Bulletin, 1893, lk. 294. See oluford ei olene inimeste arwamistest maailmas, waid just paljude meelsusest koguduses. Me loeme teijal: „Kui tuleb aeg, et kolme-ingli-kuulutust peab kuulutatama suurema wäega, siis töötab Jumal alandlikkude tööriistade läbi, et juhtida nende meeli, kes pühenduwad tema teenistusse. . . Usu- ja palwemehi mõjutatakse wälja minema püha tulidusega, et kuulutada sõnu, mida Jumal neile annab.“ — The Great Controversy, lk. 606.

Õnnistagu Jumal abijutlustajaid, kui nad lähewad püha tulidusega, et kuulutada sõnu, mida Jumal neile annab; ja võiks pühitsetud abijutlustajate arm, wastujena Jumala kutsule, suurenda järjekindlast.

J. L. McElhany.

Aabrahami eeskujul

Abrahamist loeme: „Uju läbi kuulas Abraham sõna, kui teda kutsuti wälja minema paikast, mille ta pidi jaama pärandiks; ja ta läks wälja teadmata kuhu ta lähed.“ Gebr. 11, 8. Nõnda sai Abraham abijutlustajate pioneeriks ja kutsuti minema pimedale maale — Kanaan. Ükski organisatsioon ei tausunud Abrahami palka ega wäljaminekuid reijul. Ta pidi toetuma maa wiljakusele ja kariloomade juurekaswule. Käsi „mine“ polnud kindlustatud jelle maa wiljakandvus, kuhu ta pidi minema; midagi polnud öeldud maa jaaduste turustamise võimalustest ega rahwa iseloomust, kelle hulka ta pidi astuma. Abraham teadis, et Jumal kutsus teda, ja see oli küllaldane. Kõhklemiteta ja küsimusteta läks Abraham Kanaan peale teele ja jõudis ta sinna.

Uuista Abrahami läbielu on igale liikmele tänapäew tähendusrikas. Et paljud on käesolewal ajal kutsutud astuma jelle Jumala püha mehe jälgedesse, jeda loeme järgnewast prohwetit kuulutuse waimu ütlusest: „Paljusid kutsutakse jamuti läbi, nagu Abrahami. Nad ei kuule küll Jumala häält otse taewast, kuid ta kutsub neid oma sõna õpetuse ja ette öeldud sündmuste läbi. Neilt nõutakse wõibolla maha jätma elu, mis töötab rikkust ja au; lahutama turtud ja eesõigustatud seltskonnast ja omastest ning astuma enesetalgamise, raskest ja ohwerduste teele. Jumalal on nende jaoks tee; kuid kerge elu ning sõprade ja omaste mõju takistaksid wajalikkude omaduste arenemist jelle töö teostamisel. Ta kutsub neid ära inimlik-

kude mõjude ja abi piirkonnast. Õpetab neid tundma Jumala abi wajalikkust ja toetuma ühisele, et ta võiks end ilmutada neile. Kes on walmis kõdigefõrgema kutsel loobuma kawatsetud plaanidest ja omaste seltsist? Kes tahab vastu wõtta uusi kohustusi ja astuda puutumatuetele põldudele, tehes Jumala tööd kindluse ja tahtliku jüdamega, pidades Kristuse läbi oma kaotusi wõiduks? Kes jeda teeb, omab Abrahami usu ja tunnustab ühes temaga, et „eesinase aja kannatamised pole ühtegi wäärt au vastu, mis meile peab ilmutatama.“ — Patriarchs and Prophets, lk. 126. 127.

Asjasel abijutlustajate kutsusel Indiana liidus, Ameerikas, kuulsime, et wiieft „pimedast maakohast“, kus alustati tööd 1937. aasta jooksul, oli faks, kus alustati töö ise ennat ülalpidawate abijutlustajate poolt. Need faks abijutlustajate pioneeri olid olnud kutsustel ja nende aruannetest nähtub, et nad tahawad edasi minna teistesse töötamata piirkondadesse.

Sääraseid misjonitöölisi ei tegutse ainult ühes liidus. Jumal kutsub liikmeid kõikjal oma „sõna õpetuse ja ette öeldud sündmuste“ läbi, ja paljud wõtawad kutsu vastu. Me täname Jumalat meie Issanda tagasituleku töötuse eest. Kuid weel on paljusid pimedaid maakohi. Millise wägewa palwe esitab see suur töötamata piirkond! Pidagu iga abijutlustaja meeles, et säärawast suurt piirkonda ei saa ial läbi töötada, kui ootame, et meie kutselised töölised lähessid nendesse kohtadesse.

W. S. Bergherm.

J. Villemson — uus piiblitööline

Liidu nõukogu otsustas kutjuda uueks piiblitööliseks Tallinna koguduse liikme Feliks Willemsoni. Wennad tegid selle ettepaneku palve ja tõsi järelkaalumise järgi ning wend Willemson on ka ettepaneku kui Jumala kutse vastu wõtnud.

J. Willemson on töes wõidelnud 7 aastat, on lõpetanud ka meie misjonikooli, ja juba noores eas on tal olnud kokkupuuteid wiimase kuulutusjega, sest tema ema oli kuni surmani ustaw adventuistlik. Samuti on tema õde meie ridades. J. W. teenis seni Majandusministeeriumis. Tõde juure tulles teda alandati ametiastmelt ja palgalt hingamispäewa pärast. Mõnedki lorrad oli peaaegu wabastamise küsimus päewakorral. Aga ustawa ametnikuna ta wõitis ajajookul tagasi oma endise ametiastme ja kõrgema palga, ja seda pärast kuus aastat pinewat tööd ja eestujuliku kohusetruudust.

Nüüd tuli talle lorraga kutse Jumalalt asuda tööle Tema wiinamäele. Ta otsustas asuda Jumala töe lewitajaks ja loobus kohast, kus on teeninud 17 aastat ja kus sai kõrgema palga kui Siit

on juuteline maksma. Meie näeme siin ohwri-meelsust ja usku ning soowime, et wend Willemson jääks selles waimus otshani truuks. Ta on teinud just kui Eliisa, kui ta kutse jai Eliaselt olla talle teenriks. Eliisa põletas künniriistad, teetis ka künnihärjad ja söötis selle rahwale ja läks Jumala kutse järgi, ja Jumal tegi suurt Eliisa läbi.

Nii kui öeldud, on J. W. 7 aastat olnud adventtões. Selles ajal on ta õppinud meie misjonikoolis ja usinasti osa wõtnud koguduse elust ja tööst. Wiimisel aastal ta oli Tallinna MW noorsoo-osalonna juht. Mõned aastad on ta olnud liidu rewisjoni komisjoni juhataw liige ja on olnud väga ustaw ja täpne oma töös.

J. Willemson asus neil päewil oma abikaasa ja wäitese tütrekesega Tartusse piiblitööliseks wend Ed. Mey'le abiks. Meie saadame teda liidust usus ja palwes tööle ja loodame, et ka iga kaasustlik meie uut noort piiblitöölist palwes Jumala ette kannab.

Ed. Mägi.

Jutl. L. Hallangu juubel

„Pane enesele püsti teisma märgitivid; pane enesele postid tee ääre; pane tähele maanteed, teed, mis ja käinud.“ Jerem. 31. Nende sõnadega kutjutakse Jumala rahwast üles mõtlema mööbunud eluteele ja pidama meeles Jumala hoolekannet ja armastust oma rahwa vastu.

Üks meie wanemaid töölisperre kuuluwaid abielupaare on jõudnud ajajärku, mis neid eriliselt põhjustab mõtlema eelnimetatud kirjajalmile ja ütlemata ühes Saamueliga: „Oben Ejer — siimaani on Jehootwa meid aidanud.“

Abielupaar Hallang (erine Niffar) pidas hiljuti haruldast juubelit, mäletades eriti nelja sündmust oma elus.

Wend L. Hallang on sündinud 23. jaanuaril 1886. Teda wõeti ristimise läbi kogudusesse wastu 1903. a. aprilli kuul, nii siis 35 aastat tagasi. 1906. aastal ta astus Friedensau misjonikooli Saksamaal. Siis 1909. aastal, seega 30 aastat tagasi, ta asus praktikandina meie töösse rawimise-alal. Ta töötas lühikest aega Taanis ja siis Friedensau sanatooriumis Saksamaal. Hiljem ta töötas veel samal alal Berlin-Grünheides Saksamaal.

Siis ta pöördus tagasi kodumaale ja asus jutlustajana Pärnu, kus töötas kaks aastat. Samal ajal ehitati tema eestwõttel Pärnu palwela, mis oli meie esimene palwela Eestis.

Siis 1912. aasta juunis ta asus tööle Saaremaale, kuhu asutas 1913. aastal esimese saarekoguduse.

1913. aastal 11. detsembril wend Ludwig Hallang abielus õe Olga Nõukasjega, kes oli 1902. a. jaadik meie koguduse liige ja oli 1905. aastal lõpetanud halastajadena Friedensau misjonikooli. Nii siis abielus on täitunud 25 aastat. Samal aastal 21. detf. õnnistati w. Hallang wanema wenna J. L. Böttcheri poolt jutlustajaametisse, millest jällegi on mööbunud 25 aastat. Seejärel nad elasid lühemat aega Wiljandis, Pärnus ja Narwas.

Wend Hallang oli 1917. aastani meie kirjan-
duse eest hoolitsejaks, ühes sellega ka meie liidu kuukirja „Tõe Sõnumite“ toimetajaks.

1917. aastal nad sõitsid Siberisse Raug-Ida misjonipõllule, mille juhatajaks ta oli wiis aastat. Irkutski linna lähedal Tugutni alevikus elades nad asutasid sinna koguduse, mis koosnes 50 liikmest.

1922. a. sügisel nad jõudsid optantidena kodumaale tagasi, mille järele nad töötasid Rakweres, Saapsalus, Saaremaal, Lüril, Paides ja 1928—1930. a. Tallinnas, liidu juhatuses. Hiljem nad töötasid Walgas, Betseris, Narwas ja Mustwees. Mates 1938. a. sügisest nad elawad Wiljandis.

Jumal on neid selle aja sees õnnistanud rohkearwulise perega, nimelt 7 poja ja ühe tütreaga, kelledest on praegu elus wiis poega ja üks tütar.

Soowime õde ja wend Hallangule Jumala riiklikku õnnistust, helgeid wanusepäewi ja palju õnne ja jõudu töötamiseks Issanda wiinamäel.

M. B.

Õpetaja vastutus

Hingamispäevakool võimaldab süstemaatset piibliuurimist ja õpetajal laisub vastutus teha uurimine edukaks. Mida tõsisemalt võtab õpetaja oma vastutust, seda suurem on edu töös.

Kõrgem siht, mis võib omada hingamispäevakooli õpetaja, on iga õpilase võitmine Kristusele. Ta peab olema hingedevõitja, sest tema tööga arvestatakse igavikulis.

Järgmisena ema vastutusele kodus, laisub vastutus õpetajal noorte ja laste vaimulikuks kasvatamiseks. Ta vastutus ei lõpe klassitunni möödumisega, vaid just igapäevane elu on tähtis õpilaste iseloomu arendamisel. Õpetajat paneb alati tähele. Kui ta ütles või teeb midagi, mis pole just õige, märkavad seda kobe õpilased ja ta kaotab suure osa oma heast mõjust, mis oleks võinud olla neile kasuks.

Õpiliskokkupuude õpilastega on väga tähtis. Õpetaja peab olema teadlik õpilaste kodusest elust ja ta peab neid nende kodudes jageli külastama, kus kinnitatakse vastastikuse arusaamise ja sõbralikkuse sidemeid.

Meil on teatud meeled, millele tugeneb teadmine maailmast ja selle ühendumustest. Neid meeli on seitse: nägemine, kuulmine, maitsmine, haistmine, kompamine, soovustunne ja tasakaalutunne. Me võime neile juure märkida veel ühe ja nimetame selle vastutusmeeleks. Kuigi ta pole füüsiline meel, omegi ta valitseb füüsiliste meelte üle ja kontrollib neid. Vastutusmeel on meile tähtsam kui ükski teine füüsiline meel. Iga meelt meis võib arendada võimelisemaks. Sama on maffew ka vastutusmeele kohta.

Selen Keller oli kabe aastani tumm, kurt ja pime. Ta wanematel oli vastutusmeel; nad mõistsid olukorra tõsidust; nii nad kutsusid oma väiksele tütrele õpetaja, kel samuti oli vastutus-

meel ja palju kannatust. Selen Keller on nüüd üks paremini kasvatatud naine maailmas. Ta lõpetas edukalt kolledži ja on kirjutanud palju raamatuid. Kõik see oli võimalik, sest ta wane- mad ja õpetajad tundsid suurt vastutust, mis la- jus neil.

Kui palju enam peaks hingamispäevakooli õpetaja tundma vastutust oma paljude õpilaste kasvatamisel, kui tundis väikse pimedat, tummat ja kurdi tütarlaste õpetaja.

Vastutusmeel annab meile suuremaid püü- deid õpetamisel ja rõõmu tööl. Kui Jumal ütles Abrahamile: „Käi minu palge ees ja ole täiesti waga,“ siis näib nagu oleks see oeldud eriti õpe- tajatele.

Kristus on õpetajate suur eeskujud ja ideaal. Tema kindlasti tundis vastutust õpetamisel, sest ta pühendas rohkem aega õpetamisele, kui jutlus- tamisele. Tema klass, mis koosnes kaheteistküün- nest, oli kolm ja pool aastat ettevalmistusel õpe- tustööle. Jeesus õpetas ka seitsmekümnest koos- newat klassi misjonitööle minekuks ja nende töö tagajärjena me näeme juure hulga hingi neli- pühi puhul ümber pöörwat.

Abraham tundis vastutust nende õpetami- sel, kes olid antud tema hoole. Ta Jumal ütles Abrahamist: „Sest ma tunnen teda see poolest, et ta võtab oma . . . peret kaskida.“ Seepärast sai ta ustawate isaks ja Jumala walitud rahwa wane- maks. Saamuel tundis samuti vastutust õpetami- sel, sest ta organiseeris prohwetite koolid. Need koolid õpetasid tõelise Jumala kummardamist.

Jumal on töotanud meile piiramatul määral armu ja tugevust. Ta kui me õpetame oma klas- sides, siis tundkem vastutust ja pöördugem Tema poole abi pärast.

G. M. Dudley.

Kirjutaja aruanne

Milline isik on suuteline kirjutama head hin- gamispäevakooli aruannet? Millist isikut võib kutsuda tööle sellele tähtsale alale? Ta peab seis- ma tõise usumeelsuse ja alanduse alusel; olema tu- gew usus, sõbralik ja wiisakas; kes võtab aega põhjalikuks plaanitamiseks töö üle; kellel on pu- has elutase, kes on taktitundlik, korralik ja hinda- miswäärne.

Kuidas tuleb koostada hingamispäevakooli aruanne? Mõningad õpetajad kalduwad waatele, et ainult ühendumuste mainimine peab leidma lä-

sitlemist aruandes. Teised tahawad kuulda ka üksikasju, nagu õpitawa õppetüki tähtsamad mõt- ted j. t. Meie kaldume eelistama wiimast waa- det, sest üksikasjaline aruanne teeb tihti hingamis- päevakooli huwitawaks. Nõnda on kirjatoime- taja võimuses kuulajate ette asetada ideaale ja esile tõsta hästi tehtud osi. Ma kuulsin kord ke- dagi kirjatoimetajat ette kandwat järgmist aru- annet:

„Me kardame, et inglid said kurwaks möödu- nud hingamispäewal, kuna paljud sofistatsid wait-

jetel hetkedel, kui organist taja mängis enne awa-
laulu algust. Teised jäid hiljaks ja jalutasid oma
kohtadele. Kas ei võiks nad tulla koosolekule hin-
gamispäewa hommikul weidi warem, nii et nad
oleksid kohal juba kell 9.30? Ja kui organist alus-
tab eelmängu, et siis iga pea kummarduks ja ühi-
netaks waiksesse palwusesse."

Järgmisel hingamispäewal ma soovisin näha
jääruse taktitundliku meeletuletuse tulemust ja olin
õnnelik nähes, et õpetus oli läinud inimeste süda-
metesse. Pühakirjuse ja auartuse õhkkond näis
walitsewat koguduses.

Selge pilguga kirjatometaja külastab mitme-
suguseid klasse ja märgib üles huwitawaid punkte
õpetajate ja õpilaste wäljendustest ning kannab
nad järgmisel hingamispäewal ette oma aruan-
des. Ta kirjutab oma aruande warakult nädala
alul, enne kui ta on kaotanud isjenduse hingamis-
päewakoolist; ja pärast seda, kui ta on olnud koos-

olekul, nurinud, plaanitsenud ja kirjutanud hea
aruande, ta katsetab seda lugeda nõnda, et see oleks
mõistetaw. Siig palju häid aruandeid on riku-
tud wiletsa lugemise läbi. On hea, kui kirjatome-
taja loeb esiteks aruande endale ja siis waljusti,
kujutades ette, nagu ta loeks isikule, kes on kaks-
kümmed meetrit eemal. Kui siis hingamispäe-
wal fantase ette aruanne, peab seda loetama sel-
gelt ja arusaadawalt, et mõistaksid ka need, kes on
raske kuulmisega.

Raamatus „The Soul-Winning Sabbath
School“, lht. 68, öeldakse:

„Augeja peaks hoiduma kõigeft, mis näib teh-
tuna wõi järele aimatuna. Ta ei peaks mõtlema
endale, waid kuulutajale, mis ta kannab. Ta
peaks panema südametesse, mis ta loeb ja Is-
jand muudab aruande õnnistuseks neile, kes seda
kuulewad.“

Misjonipõllud

Loeng 4. veebruaril.

Evangeeliumitöö Mehhikos.

Oleme oodanud juba aastaid, et Püha Waim
tuleks juurel mõõdul ja mõjutaks kolme-ingli-kuu-
lutuse hoogsat lewimist. Sellist aega me nimetame
„hiliswihma-ajaks“. Prohwetiwaimu läbi on
forduwalt rõhutatud seda tõsiasja, et wiimseil
päewil tekib meie kogudustes suur uuendusliiku-
mine. Sajad ja tuhanded koguduseliikmed hakk-
wad siis kuulutama Jumala sõna. Selline uut-
dusliikumine areneb juba Mehhikos filmapai-
walt, ja selle töö tulemused ületawad kõik eelmised
jaawatused. Minewikus tulid tõe juure ainult üf-
fikud isikud wõi waikesed grupid, aga nüüd tulewad
tõe juure korraga terwed kogudused. Kahtlemata
on see Jumala Waimu töö. On saabunud aeg,
kus töö lewib hoogsalt ja lõpetatakse kiiresti.

Selles kiires ja juures töös on eriti tähele-
panemiseväärt see, et Püha Waim kasutab oma
tööriistaks lihtsaid koguduseliikmeid. Üks koguduse-
liige lewitab ühes linnas kirjandust ja pidas piibli-
tunde. Tema töö äratas nii suurt huwi, et üks
kohalik kirikukogudus terwes koosseisus pöördus
adwentusku. Sellejärele tõusis küsimus, kellele pidi
jääma kirikuhoone. Aga et kogudus selle oli ehi-
tanud omal kulul, seepärast jäi ka see nõudmise
järele neile.

Zacateca maakonnas oli grupp inimesi, kes olid
jattunud eksiõpetusse tuhandeaastase riigi ja Kris-
tuse jälletulemise suhtes. Riipea, kui nad tutvui-
nesid adwentõpetusega, pöördusid nad walest tõe
poole, ja põletasid ära need raamatud, mis sisal-
dasid eksiõpetust.

Püha Waim tasandab tee meie kuulutajatele
ja koguduseliikmetele, seepärast on kogu maal suur
huwi adwenttõe wastu. Chihuahua maakonnas
nõudis üks wõõras kogudus meilt õpetajat, kes
neid pidi tutvustama Kristuse jälletulemise õpe-
tusega. Meie misjonitöö juhatajad on mures, kui-
das rahuldada kõiki nõudeid.

Jumal on töotanud, et töö lõpetataks Tema
kawa kohaselt. Selles on wajaft kõikide kaastöö.
Ükski ei peaks ennaft kõrwale hoidma. Advent-
koguduste liikmed ei ole rikkad ja ei wõi anda
palju rahas, aga seda asendab nende andumus ja
kaastöö. Üks meie kogudus Mehhikos asutas möö-
dunud aastal neli piiblikooli. Ustawad koguduse-
liikmed külastasid neid piiblikoole igal rahupäewal,
hoolimata pikast reijust, kuni nad seal kedagi wälja
õpetasid, kes wõis hakata juhiks. On tähelepanu-
väärt, et need inimesed, kes on wõidetud tõe
koguduseliikmete agaruse läbi, hakkawad ka kohe
teisi päästma. Selline imeline waim elustab nüüd
adwenttööd Mehhikos. Suur lõputöö on siin ala-
nud. Selle eest täname Jumalat.

E. G. Wood,

Mehhiko misjoniumiooni esimees.

Loeng 11. veebruaril.

Plaanifindlus misjoniannetes.

Kes tahab elus edasi saada, ei tohi põlata
waewa. Ta peab plaanitsema, töötama, kofku
hoidma, peab omama julgust ja ei tohi kunagi
lasta silmast eesmärki. Beale selle ta peab teadma,
mis ta tahab ja waatama, et ta ettewõtet teised
nurja ei aja. Kui selline põhimõte on maksen

ajalikus elus ja ettevõtetes, palju enam maksab see igaweise elu ja sellega seoses olevate juurte ülesannete kohta.

Üks meie ewangelist tõi hiljuti 250 uut ümberpöörnut ühe juure koguduse juure. Nad võeti rõõmuga vastu koguduseliikmete poolt. Kõik õhvirid ja annid, mis kogudus nende võitmiseks oli toonud, polnud asjata. Kogudus weendus, et sellised jõupingutused teiste heaks on väga tarvilikud.

Kas oleme mõnikord fujutlenud millise võim- ja mulje jätab see, kui me näekime ühises koosolekus korraka kõiki neid paganaid, mis Aafrikast, Hiinast, Indiast, mereäärtest ja kõigist maailma osadest on ühe aastaga võidetud Kristusele? Kõik need ja vennad, kes on andnud misjoniandeid, on võtnud osa nende inimeste päästmises. Kui auuline ja ilus on see siis, kui kord kõik usklikud on koos Issanda juures igaweiseks ajaks.

Weel potavad tuhanded ja tuhanded Jumala armuvalutust, mis toob walgust nende waimsesse pimedusse. Kui meie töö juhtivad vennad külastasid misjonimaid, siis nad tutvunesid nende inimeste wiletsusega, ja tundsid enesel lasuwat wastutust nende pärast. Samal ajal nad nägid ka Kristuse ewangeeliumi muutwat wäge, mis awaldas ümberpöörnud paganates. Tõesti on Jeesus leidnud sissepääsu ka nende südamesse ja wabas- tanud nad patukoormast.

Meie misjonianDED ei ole ainult hingi toonud Kristuse kogudusie, waid on juurendanud ka an- nete juurewoolu, sest iga uus tõele võidetu toob omakorda andeid. Paganamaade misjonianDED on juure osatähtsusega ülemaailmses töös. Kümnis, anded ja osawõtt liikustamistööst on seal niisama enesestmõistetawad nii kui see on meie kodumaal. On soovitatav, et me oma igapädalase sisetuleku jaotame nii, et võime tulla korrapärale oma misjonianDE wastawalt jellele kuidas Jumal meid on õnnistanud.

S. A. Wellman,

General Konverentzi h. p. kooli sekretär.

Loeng 18. veebruaril.

Meie koolid Suur-Antilli saartel.

Antilli misjoniuuioonis on 13 000 liiget, hingamispäewakoolist osawõtjaid 23 000, ja noorte osakonnas 5 692 liiget. Liikmete arwu tõttu on wäljawaated head. Kui lähets korda lapsi ja noori jellel põllul kaswatada advent pöhiõpetuste jä- rele, siis peaks inimliku kaalutluse järgi seal warsti kaduma puudus ewangeeliumitööst.

Et nende puudusest üle saada, selleks ajutasime seal mõned misjonikoolid, mis puuduliku siustuse tõttu waewalt seda nime wääriwad. Üks kool asub Jamaika saarel ilusate mägede wabel. Teine kool on Haiti saarel ja üks kõrgem kool Kuubas. Peale selle on kogudusil mõned wäikesed erakoolid.

Jamaika kool on kahtlemata parim jellel põl- lul. Õppekeeleks on seal inglise keel. Kool on üht- lasi Jamaika waimseks keskuseks, kus meil on 115 kogudust 6000 liikmega. Haiti koolis on õppeke- leks prantsuse keel, õpilaste arw on 242. Kooli hooned ei ole veel täiesti walmis. Õppetöö toi- nub ainult katusel all, mis on kaitseks troopika- päiteje lööma eest.

Kokkuvõtu mõttes on misjonipõllu juhataja abitaaja ka misjonikooli juhatajaks. Ta on koolis ainus wälismaalane õpetaja peale kassapidaja, wiimane on ühtlasi koolis tööstusõpetajaks.

Braegu me otsime kohta uue hispaania kooli jaoks, mis on mõeldud hispaania keelt rääkijatele elanikkudele. Meie misjoni unioonile on see hiigel- ettevõte ilma ühegi wäljawaateta kustilt toetuse saamiseks. Me loodame ja töötame usus. Kui me saame kustilt osta maatiiki, siis ei ole meil enam raha ehitamise jaoks. Puudus on suur, aga his- paania osakonna töö ei edene koolita. Kõik oleneb waid sellest, kuidas me saame hakkama tolle raske ülesandega. Kui see aga lähed meil korda, siis võiksime waadata rahulikumalt tulewiku. Me loodame, et Jumal meid aitab ja kingib meile kooli, mida me väga wajame. Oletades, et kool algusest peale saab hästi juhatatud, siis on see juureks õnnistuseks. Sajad noored tulewad sinna õppima ja Jumala Waimust õhutatuna nad wi- wad siis kuulutuse oma rahwale.

S. M. Blunden,

Antilli misjoniuuiooni juhataja.

Loeng 25. veebruaril.

Karibia misjonikool.

Karibia misjonikool on tähtis liili meie üle- maailmses haridusajutuste seas. Kool asub ime- ilusjas Maraca orus, umbes 20 km. Trinidadist, mis asub Briti Lääne-Indias. Kool on waimseks keskuseks jellel misjonipõllul, mis wõt- tab enese alla arwukad Lääne-India saared ja Briti, Prant- suse ning Hollandi Guyana. Kooli eesmärgiks on anda kristlikku kaswatusi ja haridust noortele, kes elawad seal maal ja saartel. Kooli õpilaskond koosneb paljudest rahwustest, sest õpilasi tuleb sinna kooli tolle misjonipiirkonna kõigist osadest.

Kooli esimese 10-aasta tegevuse kestwusel saa- tis kool wälja 8 kirjandusewangelisti, 10 kogu- duseõpetajat, 3 kuulutajat, 2 osakonna sekretäri ja ühe kirikirjutaja. Peale selle on kaks töölisi furnud oma kohustuste täitmisel. Nii on olnud kool juba lühikele aja kestwusel õnnistuseks seal maal. Kool walmistab ette pärismaalasi misjonitöök. Mis- jonitöö püüwas edus wõib olla julge ainult siis, kui misjonipõllul on oma kool, mis kaswatab töö- listi wastawalt kohalikkudele oludele.

Nii kui mitmed teised koolid, on ka Karibia kool tõusnud ellu rahaliste raskuste all. Ninsaks tou-

tejõuks raskuste ületamisel oli soow, et Jumala tööd edasi aidata. Kuni praeguseni ei ole koolil õppimiseruumisid. Nende aset täidavad magamis- toad, mis on täis kiilutud õppeabinõudega. Wõite ette kujutada, et selline olukord on raske ega soo- dusta korralikku õppetööd. Praegusele õpilaste ar- wule ei wõi enam wõtta juure uusi õpilasi. Wa- jame abi, et kõrvaldada senised puudused. P्ला- nid on walmis juba aastaid, aga neist pole kasu, kui neid ei saa teostada. Jumal on seni meid riik- lalikult õnnistanud. Ta aitab meid ka tulewikus, kui igati täidab oma üllesande.

Alfred R. Ogden,
Karibia misjonikooli juhataja.

Loeng 4. märtsil.

Karibia misjonikooli tähtsus.

„Nende wiljast peate neid tundma!“ Need õn- nistegija sõnad maksawad ka Karibia misjonikooli kohta. Kool asutati 12 aastat tagasi kui olukorrad selleks ei olnud küllalt soodsad. Kooli maa osteti ühest talupidajalt, ühes madalate sarnionnidega, milles elasid alguses õpilased. Etiaalne õppimine toimus talumaja all keldris. Etimesed asujad pidid tegema seal kõik tööd. Kuid hoolimata kitsastest ruumidest, raha ja õpewahendite puudusest, tegi kool hea alguse ja on olnud õnnistuseks sellele maal.

Mõned õpilased on läinud tagasi oma kogu- dustesse, kus nad on õnnistuseks. Tähelepanu- wäärt on ka see, et paljud wõõrad, kes tulid kooli õppima, on wõtnud tõe vastu. Umbes 30 õpilast oleme nii wõitnud Issandale.

Üks weendunud katoliiklane palus kord joogi- wett meie koolilt. Samal ajal ta waatles õpilasi, kes töötasid ja soorwis oma uudishinnu rahulda- miseks saada selgitust. Teda juhutati ühe õpilase perekonda, kus ta õppis tõe tundma. Ta wõttis tõe vastu ja praegu on ta ühes suures koguduses wanem.

Üks teine noormees Lääne-Indiaist, kes külas- tas meie kooli, sai tõe tundmise ja on praegu ühes suuremas koguduses piiblikooli juhataja. Meie õpilaste head misjoniwaimu tõestab nende hoolas ewangelisatsioonitöö kogudustes. Maraca kogudus koosneb enamuses õpilastest, on rahalise annetuse poolest unioonis teisel kohal. Urwesse wõttes õpilaste rasket tööd ja kasmat sissetulekut, on nende ohwimeelsus tähelepanu wäärt.

Uwalik arwamine meie kooli kohta on julgus- taw. Siljuti oli mul kõnelus ühe ärimehega. Jõu- des kõneainega kuni meie koolini, ütles too äri- mees, et ta hindab meie õpilasi kui wiisakamaid noori, teda ta üldse tunneb. Üks teine ärimees, kellel on suurem autoäri Trinidadis, pakkus oma abi, et asutada kooli juure töötoda, kus õpilased

saaksid teenida enesele ülalpidamist. Sellest pais- tab, et meie õpilasi hinnatakse hästi.

Gordon Os, Lõuna-Karibia liidu esimees.

Loeng 11. märtsil.

Kolumbia ja Venezuela unioon.

Politiilise ja majandusliku ümberkorralduse tõttu Kolumbias ja Venezuelas on arwatud ussed misjonitööle. Mõned aastad tagasi wõimutses Kolumbias katoliiku kirik, aga nüüd on seal walit- suse muudatuse tõttu wabadus. Usulises ja majan- duslikus elus tekkinud muudatus on seal suurema tähtsusega kui seda praegu mõistetakse. Venezuelas oli aastaid eesotsas kindral Gomez, üks karmimaid diktaatoreid, aga pärast ta surma on ka sinna tul- nud wabameelne walitsus.

Wabaduse ajal on kõikjal tärnanud juur huwi meie kirjanduse vastu. Jumal on awanud seal ussed ja kutsub meid sisse. Kui meil oleks seal nüüd küllaldane arv pärismaalastest ewangee- liumitöölisti ja wajalik raha, siis saaks siin teha suurt tööd. Wõimalus pole olnud kunagi nii hea kui just nüüd. Nüüd soowib walitsus, et me wõi- malikult laiendaksime oma tööd, eriti uskmataute seas, et tuua inimesi kõrgemale kõbelisele tasemele, sest usk on riigi tugewamaks toeks. Siljuti wangis- tati üks kuulutaja ühe preestri walekaebuse tõttu. Tema süüatus aga ilmnus peagi, ja ta wabastati kõhe kubernerite korralduse järele. Pealegi sai ta siis erilise loa edasi töötamiseks. Siljem selgus, et kuul- utaja wangistuse ajaga oli töö eduks rohkem saa- watanud kui siis, kui ta oleks olnud wabaduses.

Siljuti ühel konverentzil olles esitas üks töö- line oma tööaruande Kolumbia steppidest. Tema elukoha ümbruses olewat 14 gruppi — kokku um- bes 300 inimest, kes peawad rahupäewa ja wota- wad, et tuleks kuulutaja, kes walmistaks nad ris- timiseks. Geltahendatud wend pidi kahjuks seal oma töö katkestama perekonna haiguse tõttu. Te oleksite pidanud kuulma, kui tungiwalt ta palus, et neid inimesi seal maha ei jäetaks. Aga misjo- nipõllu juhatajal ei olnud kedagi sinna saata, sest ta ainus pärismaalasest tööline töötas suure edu- ga kufagil teisel. Misjonäriks on väga walus selliseid tungiwaid palweid abi pärast täitmata jätta. Aga siiski on väga rõõmustaw, et töö nen- des kahes wabariigis läheb hoogsalt edasi.

Et nõudmisi misjonitööliste järele rahuldada, selleks ajutasime siin aastate eest misjonikooli. Al- guses oli selles ainult 20 õpilast, aga käesolewal aastal üürisime suurema hoone ja wõisime rõõ- muga vastu wõtta 45 õpilast. Too hoone on aga nii wana ja õpilasi palju, on tõenäoline, et tule- wal aastal peame jälle ümberkolima. Loodame, et Jumal määrab teed ja abinõud, et Tema tööd ka Lõuna-Ameerika põhja osas wõime wiia wõidri- rikkale lõpule.

L. B. Finster,

Kolumbia-Venezuela misjoni-uniooni esimees.

Bibliuurimine

Metsalitemärk

1. M. M. — Jlm. 14, 9—11, 14. Maailma aja lõpul, enne Kristuse tulekut, saadab Jumal hoiatava illeskuse mitte vastu võtta metsalise märki.

2. M. M. — Jlm. 13, 18. Metsalise märk, mille eest inimsugu hoiatatakse, on katoliikliku võimu märk. Tähtsasti üks tiitleid on: VICARIUS FILII DEI (Jumala Poja asemik). Kui need tähed võtta arvudena ja loogu arvata, siis saame arvu 666. Katoliiku kirik on tõrvaldanud Jumala pitseri märgi — hingamispäeva.

3. M. M. — Rooma 6, 16. Millist võimu meie austame, selle sulased oleme. Särgmised tats küsimust peavad näitama keda me kummardame.

1) Kui keegi peab hingamispäeva, nädala seitsmendat päeva, siis keda ta austab? Saab olla ainult üks vastus: See inimene austab Jumalat, ja keda on Jumal oma neliandast käsus kästinud. 2. Moos. 20, 8—11.

2) Kui keegi peab pühapäeva, nädala esimest päeva, keda austab tema? Ta ei austa Jumalat, sest Jumal pole kunagi kästinud pidada nädala esimest päeva pühapäevana. Keda ta siis kummardab? Ta alistub katoliiklikule võimule, kes ütleb endal olevat meelevalda hingamispäeva muuta.

4. M. M. — Matt. 15, 9. Kui peame inimestest seatud päeva, siis meie Jumala austamine või teenimine on tühine.

5. M. M. — Jlm. 13, 16, 17. Tehafe jõuvingutusi selleks, et loogu maailm pühitseks nädala esimest päeva. Igauks seatakse waliku ette, kas võtta vastu Jumala pitseri märk — nädala seitsmes päev, või metsalise märk — nädala esimene päev.

6. M. M. — Jlm. 13, 8. Kogu maailm kummardab metsalist, wälja arvatud wähesed, kes on sõnakuulnud Jumalale nagu kolm meest Babülonis.

7. M. M. — Ap. t. 5, 29. Peame kuulma Jumalat enam kui inimesi.

8. M. M. — Jlm. 14, 12. Hoiduda metsalist kummardamast on pidada Jumala käsusõnu ja Jeesuse nsku.

Hingamispäewa pühitsemine

1. S. B. — 2. Moos. 20, 8. Hingamispäewa peab pidama pühalt. Seitsmes päev on see päev, mille Jumal on pühitsemisnud ehk pühaks teinud.

2. S. B. — 1. Moos. 1, 23, 31. Jumal mõõdab päewa õhtust õhtuni. See tähendab, et hingamispäew algab reede õhtul päikese loojenedes ja lõpeb hingamispäewal päikese loojenedes.

3. S. B. — 3. Moos. 23, 32. Siin nimetatud õhtu tähendab päikese loojenemist. Mark. 1, 32. Hingamispäew on päikese loojenemisest päikese loojenemiseni.

4. S. B. — Mark. 15, 42. Päew enne hingamispäewa on reede, mis on valmistamispäew. Reedel peame puhastama, pesema, keetma (2. Moos. 16, 22, 23.), nii et oleksime walmis hingamispäewa pühalt pühitsema.

5. S. B. — Heemia 13, 15—22. Hingamispäewal ei osteta ega müüda.

6. S. B. — Jes. 58, 13. Hingamispäewal ei aeta äri ega õhita meelelahutust. Meie ei peaks hingamispäewal ajama äripäewaseid jutte ega lugema äripäewaseid lugemisi.

7. S. B. — 2. Moos. 34, 21. Ükskõik kui kiire on aeg, kuid meie peame hingamispäewa pühitsema. Jumal annab meie jaoks tuus päewa ja seitsmes päew kuulub temale.

8. S. B. — Luuka. 4, 16. Kristus läks hingamispäewal pühakotta; see peab ka meie osa olema.

9. S. B. — Matt. 12, 10—12. Seategu on hingamispäewal lubatud.

10. S. B. — Eij. 20, 20. Hingamispäewa pidamine on tunnis, et oled Jumala laps.

11. S. B. — Jes. 66, 22, 23. Hingamispäewa peetakse ka pärast lunastusplaani lõpuleviimist ja igawesti.

Õige fogudus

1. S. B. — Jlm. 12, 1. See prohwetikuulutuse kõneleb Kristuse õigest fogudusest puhta naise kujul.

2. S. B. — Jer. 6, 2. Jumal wõrdleb Siioni türtat ilusa naisega.

3. S. B. — Jes. 51, 16. Siion tähendab Jumala rahwast. Büüblis wõrreldatakse Jumala fogudust puhta neitiga. (1. Kor. 1, 2; 2. Kor. 11, 2.)

4. S. B. — Jlm. 12, 5. „Boeglaps“ tähendab Jeesus Kristus.

5. S. B. — Ap. t. 7, 38. Iisraeli, kui ta oli rännakul Egiptusest staanani, nimetati foguduseks. Seega Jumala fogudus, oli olemas juba 1500 aastat enne Kristust.

6. S. B. — Jlm. 12, 6, 14. See naine, õige fogudus, pidi olema kõrwes, põgenemas või wariul 1260 aastat. (Eiej. 4, 6.) See aeg oli pime kesaeg, katoliiku kiriku walitsemise aeg, aastast 538—1798 p. Kr.

7. S. B. — Jlm. 12, 17. See peatükk kõneleb õige foguduse kätäkäigust aegade lõpul, ja wiimane salm selles peatükis kirjeldab õiget fogudust nagu ta ilmsiks saab wiimseil päewil. Jlm. 12, 17. ütleb, et ülejäänud fogudust kiusatakse taga sellepärast, et ta peab Jumala kümme käsku ja omab prohwetikuulutuse waimu.

8. S. R. — Jlm. 19, 10. Jeesuse tunnistus on prohveti kuulutuse waim. Et leida õiget kogudust, peame leidma need, kes peawad Jumala kümme käsku ja sel-
lel on Jeesuse tunnistus. Kes peawad kümme käsku, need pühitsewad ka hingamispäewa, maksawad kümnist, neil on jalgade pesemine ühenduses pühaõhtusööma-
aiaga, sest need on Jeesuse käsud.

9. S. R. — Jlm. 14, 12. Need on rahwas, kes kuulutab õiget kuulutust wiimseil päewil, õpetades, et Jumala kohtu tund on tulnud, Babülon on langenud ja hoiatawad metsalise märgi eest.

10. S. R. — Jlm. 15, 2. 3. Need saavad ühen-
datud Kristuse jällelulekul. Ole ustawa sellele kuulutusele, nii saad ka sina igawese au osaliseks.

Jumala üleskutse

1. Ü. — Jlm. 17, 3. 4. Pane tähele, et Jlm. 17. kirjeldatud naine on otse wastand Jlm. 12. kirjeldatud naisele. Ragu Jlm. 12. naine on Jumala kogudus, nii on Jlm. 17. naine saatana kogudus.

2. Ü. — Jlm. 17, 5. Jumal nimetab wastast kogudust Babüloniks. See tähendab segadust. 1. Moos. 11, 9.

3. Ü. — Jlm. 17, 18. See langenud kogudus wõi walitsema kuningate üle.

4. Ü. — Jlm. 16, 19. See linn on jäetud kolme ossa.

5. Ü. — Jlm. 16, 13. Need kolm osa on: lendaw madu, metsaline ja waleprohwet. Vendaw madu on waganus, metsaline on katoliitism (Jlm. 13, 18.) ja waleprohwet langenud protestantism.

6. Ü. — Jlm. 14, 8. 14. Wiimseis kuulutuses wiimseil päewil enne Kristuse ilmutist pilwedel nimetatatse langenud kirikut Babüloniks.

7. Ü. — Jlm. 18, 2. 4. Seesama kuulutus kutsub ka usklikke Babüloni õpetuste segadusest lahuma.

8. Ü. — Jlm. 14, 12. Need, kes wanewad täbele seda ülekutset Jlm. 14, 8 ja 18, 2, on need, kes peawad Jumala kümme käsku.

9. Ü. — Jlm. 12, 17. Jumala wiimast kogudust kirjutatakse taga just sellepärast, et peab Jumala kümme käsku.

Viibliuurimise kursus

on loowitataw kõigil liikmeil läbi wõtta. Selleks õppe-
materjaliks on:

- 1) „Adwentkoguduse ajalugu“.
- 2) 28 viibliuurimise õppetükki.
- 3) „Ostus pidada viiblitunde“.

Nende igaihe hind on 15 senti. Nõudke oma koguduse kirjanduselavist wõi liidu kirjanduselavast.

Lahkunud.

Pühitse haiguse järele läks puhkama Paide koguduse liige Maria Kasakowa, 65 aastat wana. Kadunu on olnud eeskujulik adventkoguduse liige. Loodame teda näha esimesel ülestõusmisel. W. S.

Walga kogudus kaotas 7. detsembril l. a. surma läbi oma wana ja ustawa kaastõitleja Mihkel Käike 82 aasta wanuses. Usume, et ta saab oja us-
tawate tõitlejate ülestõusmisest. Seni puhka rahus!
D. S.

Meie armas õde Lio Graumann Sutlewa grupist läks puhkama 14. jaanuaril 74 aasta wanuses. Nastal 1930 tuli ta töö juure ja ühines kogudusega Saapsalus. Puhka rahus kuni ülestõusmiseni. „Ma sina mine otse poole, ja sa pead hingama ja üles tõusma oma liisu-osalis päewade otas.“ S. R.

10. Ü. — Joh. 10, 27. Jumala rahwas on sõna-
kuulelik; nad kuulewad oma kariase häält ja tulewad wälja Babülonist.

11. Ü. — Matt. 12, 30. Ei ole erapooletust. Kas jääd Babüloni ja hukatud Kristuse tulekul (Jlm. 18, 8. 21), wõi jääd seisma wiimse kogudusega (Jlm. 14, 1; 15, 2. 3). Wali täna! Jumal kutsub wälja Babülonist (Jlm. 18, 4). Meile on niisama tähtis lahuda nagu Lotil ja Noal.

— : —

„Bakjud mõtlewad, et on juur eesõigus külastada neid kohti, kus Jeesus maa peal elades kõndis ja õpetas, kõndida nendel teedel, kus Tema kõndis, waadata järwele, mille rannal Ta nii meeleldi õpetas, ja näha neid mägesid ja orge, mil Tema püü nii tihti wiibis. Kuid meil ei ole tarwis minna Kaatsaretti, Kapernauma ega Betaaniasse, et kätä Jeesuse jälgedes. Me leiame Tema jälgi haigewoodi juures, waeeste õnnikestes, suurlinna täidetud tänawail ja igalpool, kus inimsidamed wajaawad troosti.“ E. G. White.

Kuulutused.

Soowin talu majapidamise teenistusse. Olen warem teeninud. Oman kodumajanduskooli ja teenistuse tunnistused. Olen koguduse liige, lestmises eas. Anna Kuusk, Sommiu puiestee 14—2. Tapa.

Järwamaal Anna wallas müüa wõi pikemaks ajaks rentida wäike talu, uued hooned, üldsuurus 14 hekt., sellest põldu 4,5 hekt. Teateid saab kaastõitleja S. Tiitilt, Anna ag., pf. 12.

Wäljaandja: S. P. Nõm. R. Eesti Riit. Toimetuse ja talituse: Merepuiestee 14-a. Tallinn.

Wastutaw toimetaja: M. Wärengrub. Abitoimetaja: S. Piit.

Tellimishind: Üksiknumber 15 senti, poolaastas 75 senti, aastas 150 senti. Posti jooksew artwe 192.

„Kiirtrükk“, Tallinn, Rääkli 4. 1939.

9. jaanuaril 1939.

Sind 15 senti